

Alfred García: «El nou disc representa la vida d'abans, la d'ara i la que vull tenir»

El músic del Prat de Llobregat presenta '1016', el seu primer llarga durada després del pas per l'acadèmia Operación Triunfo | A l'àlbum hi ha col·laboracions d'Amaia Romero, Pavla, Santi Balmes i Carlos Sadness

Alfred García | Juan Miguel Morales

L'expectativa era tan alta que ha faltat poc perquè els seguidors d'**Alfred García** es tornessin bojós amb la sortida de *1016* (Universal Music, 2018), el primer llarga durada del músic després del seu pas per *Operación Triunfo*. Setze cançons configuren el que per a ell és un àlbum ple de la seva essència, que parla de passat, present i futur.

Per fi treus disc. Quines sensacions tens?

La veritat és que em sento molt alleugerit, estic molt content de la feina feta. Ara mateix tinc

moltes ganes de conèixer i veure la reacció de la gent, del públic, de les fans, i de sortir en directe a tocar les cançons del disc davant tota aquesta gent.

A l'entrevista que et vam fer per a Enderrock quan començaves la gira *1016 is coming* vas dir que volies prendre com a base alguns referents del rock argentí i també la figura de Leiva. Ha estat així?

Crec que fins i tot ho hem superat. Diria que hem aconseguit un estil propi, evidentment barrejat de tots els gèneres i músics que m'han influenciat. Però tenim un so propi, estem molt contents amb el resultat.

Com ha estat el procés de creació d'aquest àlbum?

Vaig començar a compondre les cançons d'aquest treball quan vaig entrar a l'Acadèmia d'*Operación Triunfo*, crec que el disc en si ha tardat aproximadament un any i una mica més a fer-se i acabar-se. L'etapa de gravació ha estat d'un mes i mig a l'estudi Music Lan de Figueres i el tema de mesclat i de masterització ha durat unes tres setmanes més.

El vas començar a compondre a l'Acadèmia i des de llavors has viscut molts canvis en la teva vida. Quin moment representa?

Aquest disc representa moltes coses: la vida d'abans, la d'ara i la que vull tenir. Moltes cançons les he acabat a fora d'*Operación Triunfo*, i de fet d'altres també les he fet totalment quan vaig ser fora. Aquest disc representa molts moments i molt variats de la meua vida: l'essència soc jo, en diferents aspectes de la vida.

Alfred García a l'Acústica. Foto: Xavier Mercadé

Barcelona, Londres, Madrid... aquestes ciutats són títols de temes de l'àlbum. Què hi has vist en aquestes capitals?

Acostumo a comparar el funcionament de les ciutats i la seva personalitat amb les persones i els

seus sentiments, amb les diferents maneres de ser. Per exemple, a la cançó "Londres" parlo de la ciutat de la manera com parlo a la noia a qui la vaig compondre i amb qui vaig estar.

"Barcelona" ens queda més a prop...

Aquesta cançó la vaig crear quan era dins l'Acadèmia, i volia sortir als carrers de la ciutat de Barcelona amb la noia que més estimava, l'Amaia.

I amb ella fas un duet en català, "Et vull veure".

Aquesta cançó li vaig compondre a ella i vaig pensar que quedaria molt maca si la cantàvem entre tots dos. De fet, n'hi ha moltes de dedicades a ella, jo l'estimo molt i per això hem fet la col·laboració. Li vaig ensenyar fonèticament a cantar aquesta cançó en català quan vam estar una setmana a Menorca.

Amaia i Alfred. Foto: Arxiu Universal

A més de l'Amaia, altres artistes han participat en la teva nova referència. Heu fet els temes conjuntament?

La que vaig fer amb **Carlos Sadness** la vam compondre a mitges. Ens vam ajuntar i vam començar des de zero. En el cas de les cançons de la **Pavla** i **Love of Lesbian**, jo ja tenia fet un seixanta o un setanta per cent fet i ells hi van posar la resta. La de l'**Amaia** és íntegra meva, ella només canta.

"No cuentas conmigo", el tema amb Sadness, no és ni cent per cent el seu estil ni cent per cent Alfred...

Totalment, el Carlos i jo volíem fer alguna cosa diferent i alguna cosa que ens agradés als dos. Vam agafar un estil que ens quedés bé. Al final va sortir la cançó que va sortir, no ho vam fer expressament.

Amb Pavla, en canvi, el tema s'encamina més al seu estil?

La col·laboració amb la Paula va sorgir perquè jo la volia empènyer i tenia moltes ganes de conèixer-la i cantar amb ella. D'aquest retrobament n'ha sortit "Wonder". Té molta influència de **Bon Iver** i **Bob Dylan**. La tornada la va posar ella i jo vaig fer la resta.

Santi Balmes no ens sorprèn, la vostra relació ja fa bastant que es cou...

Sí, ens vam conèixer fa gairebé un any i amb el Santi i el Juli tenim molt bona relació. Els vaig comentar si volien ajudar-me una mica a refer un tema que tenia, "Let Me Go", i la veritat és que ens ho vam passar molt bé.

Ara tot això prendrà forma de directe. Com encares la gira?

L'encarem amb la mateixa formació del disc i de l'anterior gira. Serem vuit a l'escenari i els llocs on tocarem aniran des d'una sala de sis-centes persones fins una de dues mil, passant per festivals i teatres. Ja veurem com va, promet ser llarga.

Alfred García. Foto: Juan Miguel Morales